

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Gennaro Cafaro

Odporkyňa: DQ

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna právna úprava uvedená v DPCM (Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri – dekrét predsedu výboru ministrov) z 9. septembra 2008, ktorým sa vykonáva článok 748 tretí odsek codice della navigazione (zákoník o námornej a leteckej doprave), a ktorý upravuje nariadenie o obmedzeniach pri zamestnávaní leteckého personálu spoločnosti DQ a najmä úpravu o automatickom skončení pracovného pomeru pri dosiahnutí veku 60 rokov, v rozpore s nariadením č. 1178/2011 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom stanovuje hranicu 65 rokov na zamestnávanie pilotov v obchodnej leteckej doprave, a možno toto nariadenie EÚ pri predchádzajúcom vylúčení uplatniteľnosti osobitnej vnútroštátnej právnej úpravy uplatniť v danej veci?
2. subsidiárne, za predpokladu, že sa nariadenie EÚ bude považovať za *vecne* neuplatniteľné v prejednávanej veci, je vyššie uvedená právna úprava v rozpore so zásadou zákazu diskriminácie z dôvodu veku podľa smernice 2000/78 ⁽²⁾ [a] Charty základných práv Európskej únie (článok 21 ods. 1), ktorá je v smernici 2000/78 spresnená?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1178/2011 z 3. novembra 2011, ktorým sa ustanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa posádok civilného letectva podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 26. júna 2018 – AW, BV, CU, DT/Litovská republika, zastúpená Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Vec C-417/18)

(2018/C 352/21)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AW, BV, CU, DT

Žalovaná: Litovská republika, zastúpená Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Prejudiciálne otázky

1. Ukladá článok 26 ods. 5 smernice 2002/22/ES ⁽¹⁾ v znení smernice 2009/136/ES ⁽²⁾ povinnosť poskytovať údaje o polohe volajúceho v prípade volaní z mobilných zariadení bez SIM karty?
2. V prípade, ak vnútroštátna právna úprava členského štátu umožňuje osobám uskutočňovať volania na európske číslo tiesňového volania „112“ zo zariadenia bez SIM karty, znamená to, že údaje o mieste, z ktorého boli uskutočnené tiesňové volania, sa majú zistiť v súlade s článkom 26 ods. 5 smernice 2002/22/ES v znení smernice 2009/136/ES?

3. Je vnútroštátna právna úprava uvedená v bode 4.5.4 pravidiel pre prístup účastníkov a/alebo užívateľov k službám orgánov poskytujúcich tiesňové služby (v znení účinnom od 11. novembra 2011 do 15. apríla 2016), ktoré okrem iného uvádzajú, že prevádzkovatelia verejnej mobilnej siete sú povinní poskytovať informácie o polohe volajúceho s presnosťou na pokrytie základnej stanice (sektoru) (Cell-ID), ale ktorá neuvádza minimálnu mieru presnosti (vo vzťahu k vzdialenosti), s akou musia základné stanice určiť polohu volajúceho alebo hustotu (vo vzťahu k vzdialenosti) rozmiestnenia základných staníc, v súlade s článkom 26 ods. 5 smernice 2002/22/ES v znení smernice 2009/136/ES, ktorý uvádza, že príslušné regulačné orgány stanovujú kritériá presnosti a spoľahlivosti poskytovaných informácií o polohe volajúceho?
4. V prípade, ak z odpovedí na prvú otázku a/alebo druhú otázku vyplýva, že členský štát je povinný zabezpečiť informácie o polohe volajúceho v súlade s článkom 26 ods. 5 smernice 2002/22/EC v znení smernice 2009/136/ES a/alebo z odpovede na tretiu otázku vyplýva, že vnútroštátna právna úprava nie je v súlade s článkom 26 ods. 5 smernice 2002/22/ES v znení smernice 2009/136/ES, ktorý uvádza, že príslušné orgány stanovujú kritériá presnosti a spoľahlivosti poskytovaných informácií o polohe volajúceho, je vnútroštátny súd pri rozhodovaní o náhrade škody povinný vyžadovať preukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi porušením práva Únie a vznikom ujmy spôsobenej jednotlivcom, alebo je postačujúce, aby bola preukázaná nepriama príčinná súvislosť medzi porušením práva Únie a vznikom ujmy spôsobenej jednotlivcom, ak v zmysle ustanovení vnútroštátneho práva a/alebo vnútroštátnej judikatúry postačuje pre založenie zodpovednosti za škodu preukázanie iba nepriamej príčinnej súvislosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 25. novembra 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb, smernica 2002/58/ES týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií a nariadenie (ES) č. 2006/2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11).

Žaloba podaná 29. júna 2018 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-430/18)

(2018/C 352/22)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo do 18. septembra 2016 všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ z 23. júla 2014 o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že neoznámilo všetky tieto predpisy Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 29 ods. 1 uvedenej smernice,
- uložiť Španielskemu kráľovstvu podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ dennú pokutu vo výške 48 919,20 eura, s účinnosťou od dátumu vyhlásenia rozsudku, ktorým sa vyhlasuje nesplnenie povinnosti prijať, alebo v každom prípade oznámiť Komisii predpisy potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2014/92/EÚ,